

Иисусъ Христосъ.“ 1. Кор. З. 10—11. Спорядъ това за Черквѫ-тѫ, като тѣло Христово, неможе да бѫде друга глава, освѣнъ Иисусъ Христостъ

Черква-та, коя-то трѣбва да прѣбѫде до край, иска и главѫ, коя-то всяко го да прѣбываава; а та-къвъ е Иисусъ Христостъ.

Затова и Апостоли-ти ся ненаричятъ друго освѣнъ служители на Черквѫ-тѫ. Кол. 1. 24—25.

П. Единство-то на Черквѫ-тѫ каквѫ длѣж-
ностъ ни налага?

О. „Блюстѣ единеніе духа въ союзѣ мири.“
Еф. 4. 3.

П. Какъ може да ся съгласи съ единство-то на Черквѫ-тѫ това, гдѣто има много Черкви, отъ-
дѣлни и самостоящелни, на примѣръ, Йеруса-
лимска, Антиохийска, Александрийска, Констан-
тинополска и Россійска?

О. Това сѫ частни Черкви, или части отъ-
едињ вселенскѫ Черквѫ. Отдѣлность-та на тѣхно-
то видимо устройство не имъ прѣпятствува за да
бѫдѫтъ духовно велики членове отъ едно тѣло на
вселенскѫ-тѫ Черквѫ, да имѣтъ едињ главѫ, Хри-
ста, и единъ духъ отъ вѣрѣ и благодать. Това
единство ся изражава видимо съ единакво исповѣ-
даніе на вѣрѣ-тѫ и общеніе въ молитви-ты и
Таинства-та.

П. Сѫществува ли такожде единство между
земнѣ-тѫ и небеснѣ Черкви?

О. Безъ съмнѣніе, сѫществува както по отно-
шението имъ камъ едињ главѫ, Господа нашего
Иисуса Христа, така и по взаимно-то имъ общението
между едињ-тѫ и другѫ-тѫ.

П. Какво средство за общеніе има земна-та
Черква съ небеснѣ-тѫ?